

עת"א 39883/10/14 - גאזי אבו סייף נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 39883-10-14 אבו סייף נ' ועדת השחרורים ואח' 21 דצמבר 2014
לפני:
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופטת דנה מרשק מרום כב'
השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

העותר	גאזי אבו סייף
נגד	
המשיבים	1. ועדת השחרורים 2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד אסף טל

ב"כ המשיב 2 עו"ד יניב בן הרוש

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה מאסר ראשון למשך 50 חודש בגין הרשעתו למכירת הרואין בארבע הזדמנויות לסוכן משטרתי סמוי בכמויות שהלכו וגדלו והגיעו עד כדי 100 גרם והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 20.10.14 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי תוכנית טיפולית של רש"א שהוצגה בפניה ובפנינו.

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעונו לפנינו כי שגתה הוועדה כאשר לא בחנה את האפיק השיקומי של העותר, כפי שבא לידי ביטוי בתוכנית רש"א, בכך שזקפה לחובתו את המידעים החסויים, שכן מדובר במידעים ישנים שאינם מתייחסים אליו ישירות אלא למשפחתו, ובכך שזקפה לחובתו את העובדה שלא עבר הליך טיפולי, שכן המחדל בעניין זה נעוץ במצבו הנפשי ולא בסירובו לעבור הליך כזה.

ב"כ העותר טוען, כי יש בעובדה שרש"א הציגה תוכנית טיפולית לגבי העותר, שכוללת שיחות פרטניות וקבוצתיות כדי ללמד שניתן יהיה לשקם אותם לאחר שחרורו המוקדם, גם במצבו הנפשי.

ב"כ המשיב 2 מתנגד לשחרורו המוקדם של העותר, ולו בתנאי תוכנית רש"א. לטענתו, אמנם העותר הביע רצון לחזור למוטב באופן פורמאלי, אך הוא לא עשה כל ניסיון טיפולי במהלך מאסרו, והוא גם לא יוצא לחופשות.

לטענת ב"כ המשיב 2, תוכנית רש"א אינה חזות הכל, וכאשר מדובר במי שלא עבר הליך טיפולי ולא יצא לחופשות, לא ניתן בתוכנית הטיפולית של רש"א להפיג את מסוכנתו בכל הקשור לסחר בסמים.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה, כי אכן זקפה לחובתו של העותר את העובדה שבמהלך שלוש שנים מאז תחילת ריצוי העונש הוא לא עשה דברים על מנת להיגמל מסמים ולסגל לעצמו אורחות חיים נורמטיביים, שכן הוא שלל רקע התמכרותי, למרות שגורמי הטיפול סבורים שהוא עדיין מכור לסמים ומכור לאלכוהול.

הוועדה לא התעלמה ממצבו הנפשי של העותר, אשר מונע לעת הזו את השתלבותו בהליך טיפולי במהלך מאסרו, אך קבעה כי עניינו מתאים להליך טיפולי בשל מצבו הנפשי, ואם הוא מתאים לתוכנית טיפול והבעיה הנפשית לא הייתה אמורה למנוע זאת ממנו - שני המצבים מונעים את שחרורו המוקדם בהיעדר השתתפות בהליך טיפולי.

הוועדה התייחסה גם למידעים החסויים שהוצגו בפניה ובפנינו, ואנו רואים עין בעין את קביעתה כי מדובר במי שמסוכן לשלום הציבור, גם אם לא מדובר במידעים חסויים מהזמן האחרון יחסית, אך מדובר במידעים שחלקם מתייחס אליו במישרין, ולא להיותו חלק ממשפחה.

איננו מתעלמים מהגורם הנפשי בגללו לא שולב העותר לעת הזו בהליך טיפולי לגמילה מהתמכרויות מהן הוא סובל, ולא לאלכוהול, אך תמוה בעינינו כיצד יוכל העותר ליטול חלק בהליך טיפולי שאמור להיות זהה להליך טיפולי שהיה אמור לעבור במהלך מאסרו אם יצטרך לעמוד בתוכנית הטיפולית של רש"א, כפי שהוצגה בפני הוועדה ובפנינו.

כל עוד לא יהיה שינוי במצבו הנפשי של העותר, דבר שלא קרה עד הזמן האחרון, יקשה על העותר להשתלב בתהליך טיפולי, ומשכך אין בתוכנית הטיפולית של רש"א כדי לאיין את מסוכנתו של העותר בכל הקשור לסחר בסמים ולהתנהגות בהשפעת אלכוהול.

אין להתעלם מהעובדה כי העותר לא יצא לחופשות במהלך מאסרו, כך שלא ניתן היה לבחון את התנהגותו מחוץ לכותלי בית הסוהר, במיוחד כאשר הוא הביע רצון לחזור למקום מגוריו הקודם, ממנו עבר את העבירות נושא מאסרו.

לאור כל האמור לעיל, החלטת הוועדה נושא העתירה היא החלטה סבירה ומוצדקת וכאשר ישולב העותר בהליך טיפולי במהלך מאסרו, תוכל הוועדה לחזור ולבחון את בקשתו לשחרור על תנאי.

חזקה על גורמי שב"ס שישלבו את העותר בהליך טיפולי לו הוא זקוק, לאחר שנמצא מוכן להשתלב בהליך כזה, אם יהיה מתאים להשתלב בו.

אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום כ"ט כסלו תשע"ה, 21/12/2014 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

**ד"ר שמואל בורנשטין,
שופט**

**דנה מרשק מרום,
שופטת**

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**